

its territory and consequently within the whole Community. The possibility for a Member State to provide the international exhaustion would have potentially negative effects on the functioning of the internal market and on competition, and in particular the right-holder could run the risk of the market being undercut by copies lawfully put on the market outside the Community. Such an effect would run counter to the intentions of the Directive. This is consistent with the provisions relating to exhaustion which are to be found in a number of other directives in the field of intellectual and industrial property (see Directive 89/104/EEC on trade marks.)«

Det er korrekt, at direktivet ikke har nogen direkte virkning på medlemslandenes forpligtelser i forhold til tredjelande. Det er således overladt til national lovgivning og de enkelte landes eksisterende internationale forpligtelser på området at afgøre, i hvilken udstrækning spredningsbestemmelserne skal finde anvendelse på optagelser med oprindelse i tredjelande. Der er ikke i L 119 taget endelig stilling til dette spørgsmål, som – efter forhandling med de øvrige nordiske lande – nærmere vil blive fastlagt i den i lovforslagets § 87 nævnte kgl. anordning.

Spm. nr. S 1697

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for baggrunden for og hensigten med fortolkningen af artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF, som er implementeret i lovforslag nr. L 119 (Forslag til lov om ophavsret), og kan ministeren tiltræde, at artiklerne i direktivet har til hensigt at gennemføre direktivets betragtninger og forarbejder, og kan ministeren endelig bekræfte, at Kulturministeriets fortolkning af artikel 9, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF ikke støttes af direktivets betragtninger og forarbejder?«

Begrundelse

Ministeren har tilkendegivet, at importforbudet i L 119 i § 65, stk. 4, 2. pkt., § 66, stk. 2, 2. pkt., § 67, stk. 2, 2. pkt. og § 69, stk. 3, 2. pkt. svarer til direktivets artikel 9, stk. 2, og ministeren har i

svar til spørgsmål nr. S 801 været så venlig at gentage ordlyden i artikel 9. Det er imidlertid uklart, selv i ministerens fortolkning, hvad spredningsretten skal betyde; hvem ønsker man at beskytte, og hvad ønsker man at beskytte imod? I Kulturministeriets udgivelse »Ophavsretten mellem kulturpolitik og handelspolitik« (side 101–102) beskrives spredningsretten som en særlig beskyttelse af europæiske rettighedshavere imod amerikanske rettighedshavere, således at de europæiske rettighedshavere opnår nogle handelsfordele. Reglen beskrives som et handelspolitisk redskab til fordel for den europæiske industri. Det følger af dagspressen, at de danske rettighedshavere har opfattet forslaget på samme måde.

Ministerens besvarelse af 29. november 1994 af spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Kulturudvalg (Alm. del – bilag 81) er imidlertid i modsætning hertil. Ministeren beskriver her lovforslaget således, at rettighedshaveren fra et tredjeland skal kunne forhindre spredning til EU. I den forbindelse kan man både undre sig over, at en udgiver ligefrem skulle ønske, at hans udgivelser ikke sælges i EU, og over, hvorfor ministeren ikke mener, at USA er omfattet af denne »beskyttelse« mod videresalg, fordi USA ikke har tiltrådt Romkonventionen. USA's manglende tiltrædelse af Romkonventionen er angivet som årsag til, at importen fra USA er reddet.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det fremgår af Kommissionens besvarelse af spørgsmål fra Europa-Parlamentet (se besvarelsen af spørgsmål nr. S 1696), og som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 19 (Alm. del – bilag 81), følger det af art. 9, stk. 2, at den frie viderespredningsret efter art. 9, stk. 1, kun skal ophøre, når den omhandlede genstand for første gang er bragt på markedet inden for EU. Dette indebærer, at en rettighedshaver, hvis produkt er bragt på markedet første gang uden for EU, principielt kan kontrollere videresalg af parallelimporterede varer inden for EU.

Med hensyn til begrundelsen for udelukkelse af parallelimport kan jeg henviser til Kommissionens svar til Europa-Parlamentet, hvoraf fremgår, at en bestemmelse om international konsumtion vil kunne få negative virkninger på det indre markeds funktion og konkurrenceevne, og rettighedshaveren vil kunne risikere, at